

הדרך הישרה

עלון לחיזוק דרך חסידות חב"ד
כפי שהורונו רבותינו נשיאינו

גליון י"ב • חג השבועות תשע"א

בהירת משפיעים ומדריכים

... הנה לפני שמחפשים את הסימנים ל"רב" ו"תלמיד חכם" מוכרחים שיהיו הסימנים דבני", שהם הסימנים המפורשים בגמרא: "שלשה סימנים יש באומה זו הרחמנים והביישנים וגומלי חסדים". והיינו שסימנים אלו הם הסימנים דכלל ישראל, אלא שנוסף ע"ז ישנו "רב", שוחט, מוהל וכו' עד לבעלי עסקים, ובכללות — "יששכר" ו"זבולון".

ולכן, כאשר מדובר בנוגע למעשה בפועל, "עשה לך רב", מובן שלכל לראש יש לבדוק אם ישנם ג' סימנים אלו — ביישנים רחמנים וגומלי חסדים. ומכיון שמדובר ב"סימן", מובן שאין זה דבר שאפשר להעלים ולהסתיר, שהרי אם הוא ביישן, גומל חסדים או רחמן בהדרי חדרים — אין זה "סימן", כמובן שסימן צ"ל דבר הנראה לעין, שגם אחרים רואים שהוא ביישן, גומל חסדים ורחמן, ודוקא אם אלו הסימנים של הנהגתו בגלוי — אזי יכול להיות רב הדומה למלאך ה' צבאות וכל השייך לזה.

ת"מ תשמ"ז ח"ב ע' 632

בהירת רב' מתאים: אין בו קנאה בעניניו הפרטיים, "הרחמנים והביישנים וגומלי חסדים"

פורים תשמ"ז

על הכתוב (בנבואת מלאכי, נבואה שענינה הוא "אחרית הימים") "כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא — אם דומה הרב למלאך ה' צבאות יבקשו תורה מפיהו ואם לאו..." (ח"ו) אזי צ"ל ההנהגה להיפך!

... ועפ"ז מובן, שאם יש לאדם ספק האם הרב שבחר לעצמו הוא "דומה למלאך ה' צבאות" או לא, אינו צריך לעוף בשמים ולחפש מלאך (ומי יודע אם ימצא מלאך, וכשכבר ימצא מי יאמר לו אם הוא ממלאכי השרת או להיפך משידין יהודאין...) — אלא התשובה לזה מפורשת בתורה אור (התורה שאינה משאירה שום דבר לא ברור ומואר) — בהלכה פסוקה ברמב"ם כדי להיות דומה למלאכי השרת צ"ל במעמד ומצב דנפש שאינה משוחדת מהגוף, היינו כמצב הנפש בעוה"ב — ללא קנאה ותחרות, מלחמה ושנאה וכו' — ככל הפרטים בגמרא,

ועדיין יכול ה"קלוגינקער" לבוא בטענה (וכדרכו למצוא "קושיא" בכל דבר וע"פ תורה דוקא, וכפתגם רבותינו נשיאינו בשם אדמו"ר הזקן, שדרכו של היצה"ר להתלבש ב"זיידענע זופיצע") — הרי חז"ל אמרו שתלמיד חכם צ"ל "נוקם ונוטר כנחש", והיינו דדוקא מפני היותו תלמיד חכם, ולא משום שאינו דומה למלאכי השרת, צ"ל "נוקם ונוטר" — היפך הנ"ל שצ"ל דומה למלאכים ללא קנאה וכו'.

הנה גם על טענה זו יש מענה ברור ברמב"ם, שהת"ח צ"ל "נוקם ונוטר כנחש" דוקא כ"שבזוהו או חרפו אדם בפרהסי", אבל בסתר ובעניניו הפרטיים הרי אדרבה "שומעים חרפתם ואינם משיבים, ולא עוד אלא שמוחלים למחרף וסולחים לו".

משפיעים המה דבר עיקרי בדרכי החסידות • טיב המושפע תלוי במזמנהיות המשפיע • חילול קדושת החסידות ע"י חסידישער פרי מקולקל'

יום ב' דחג הפסח תש"ג

משפיעים בא חסידים זייגען א דבר עיקרי אין דרכי החסידות. עס זיינען פאראן דרכי החסידים און דרכי החסידות, משפיעים זיינען א דבר עיקרי אין דרכי החסידות. דרכי החסידים איז די קליטת השפע און דרכי החסידות איז די זריעת השפע.

היודע קצת מחווה דעתו על משפיעים... • העושה חסידות לדרוש "כדי שהעולם יבינו" – מורד הוא באור האמת ואין פלא שאינו פועל על השומעים

י"ב כסלו תרפ"ד

בעת ההיא הנה ב' פלוגות היו בעדת החסידים האחת בעלי השכלה וידיעה גדולה וכל מעינם הי' כי המוח יפעול על הלב

(כי מסברא זו ללמוד חסידות ולא להתפלל כדבעי לא ידעו כלל, וכן שלא לעשות כפי דרישת תורת החסידות כמו הנהוג עתה ר"ל אחסיד אן חסידות ניט גידאוונט און ניט גילערניט און פארט אחסיד, ויש עוד שהם גם בעלי מדות פחותות ביותר גסי הרוח, ומי שידוע אשר ס' התו"א הוא דרוש חדשי החרף וס' לקו"ת הוא דרושי חדשי הקיץ מתגאה לומר חוות דעתו על משפיע וחוזר דא"ח, דער משפיע גיפעלט עם יע און דער חוזר גיפעלט עם ניט, ואומר אז דער רעט איז איהם גישמאק ומהללו ער רעט גוט, והטעם פשוט לפי שמדבר בלשונו ער רעט אויף זיין שפראך אביסעל מגידות אפשטיל מאיזה דרשן והדומה, ולזאת יקרא חסידות!?)

כי ישנם מקומות אשר נשכח הלשון של הוד כ"ק אבותינו רבותינו הק' באשמת המשפיעים השונים וחוזרי דא"ח, אשר כל אחד בנה במה לעצמו והוסירו את עול שמים ח"ו, ומדברים ככל העולה על רוחם ממש ובודאים מלבם ככל אשר יחזו בכוכבי שמים מעל או בעמקי ארץ מתחת, ומארבע רוחות יקבצו להם רעיונות מעוטפים באדרת השכלה וחכמות בני קדם ובשם חסידות יקראום, ובפרט אם בהמשך הדיבור בא תיבה או הגה מספר של חסידות אז עלה יעלה קיטור המשפיע ההוא או החוזר בגסות וישות כקיטור הכבשן, ועוד מוצא זכות לנפשו לאמר אשר פועל ועושה שהעולם יבינו, ואינו יודע כלל אשר בזה מורד הוא ר"ל באור האמת אשר נטעו הוד כ"ק אבותינו רבותינו הק' ואין פלא כלל אשר דברי המשפיעים והחוזרים אינם פועלים על לב השומעים,

אשר מלבד זאת אשר ישנם אלו שחלקם בין הדורשים ובלתי מקיימים, עוד זאת מחשיכים ר"ל גלגל חמה ושמם אבות עולם בעקב דרשותיהם למיניהם ויפריעו את עדת החסידים לשמצה, אשר כמעט נשכח העיקר והוא העבודה שבלב זו תפלה, ומי יאמר לקיים איזה ענין בפועל ממש בהתאגדות ללמוד יחדיו דברי אבות עולם כמסירתם וכנתינתם בהרגש פנימי, אליין לעבען באור החסידות און ועלין אז דער אנדערער זאל אייך לעבין בחיות אמיתי, אמנם אז בימים ההם עוד טרם ידעו מסברה זו דאפשר להיות חסיד בלא חסידות, רק שהי' ב' שיטות הא' דהמוח הוא שישלוט על הלב)

והשנית בעלי עבודה והיתה חילוקי דיעות בזה ואז נאמר דרוש זה.

אג"ק ריי"צ ח"א ע' שמו

אין זריעה גשמית ווייסן מיר, אז הצלחת הצמיחה איז תלוי אין דעם טיב הקליטה. דער טיב הקליטה איז תלוי אין דעם זורע, אויב דער זורע איז א מומחה בעבודת האדמה, וואס עיקרה איז די הכשרת הקרקע לקלוט את הזרע ולעורר את כח הצומח, אז תהי' צמיחה מוצלחת, און בפרט אין נטיעה, איז דאס תלוי אין הכשרת הקרקע.

עבודת החסידים איז דער ענין פון נטיעה, וואס נאך מער ווי אין זריעה איז די צמיחה רוחנית בעיקרה תלוי אין דער קליטה און די קליטה איז תלוי אין עבודת ההכשרה, וואס דאס איז נאר ווען דער זורע (משפיע) איז א מומחה בעבודתו און איז ניט קיין עצל במלאכתו. דער וואס איז א עצל במלאכתו איז לבד זאת וואס די צמיחה איז זייער א דארע, זיינען די פירות וואס וואקסן פון אזא נטיעה מקולקלים.

עם איז איבעריג צו מבאר זיין וואס א פרי מקולקל מיינט און וואס פאר א שאדן דאס בריינגט. לבד זאת וואס דער מאכל איז ניט פועל אויף לחזק די כחות הנפש מיט די אברי הגוף, וואס דאס קומט פין דעם טיב הפירות. איז לבד זאת בריינגט א פרי מקולקל גרויסע ווייטאגן און איז גורם חלישות ההתקשרות פון כחות הנפש און אברי הגוף.

וויפיל ווייטאגן און חלישות אין דער התקשרות פון כחות הגפש את אברי הגוף א פרי גשמי מקולקל איז גורם, איז דאס כלל ניט בערך צו דעם היזק גדול את דעם איבוד כחות הנפש וואס א פרי רוחני מקולקל איז גורם. ווי מיר זעען במוחש דעס חילול קדושת החסידות וואט עם איז גורם א חסידישער פרי מקולקל, נוסף על איבוד כחות עצמו.

ס'זיינען פאראן כמה סבות אין דעם העדר הצמיחה פון דער נטיעה אדער אז עס וואקסן אויס פירות מקולקלים, אבער באמת לאמיתו איז דאס תלוי אין דעם אופן פון דעם נוטע. לבד זאת וואס עד באדארף אוועקלייגן כחות גדולים ביגיעת נפש ויגיעת בשר אויף דער הכשרת הקרקע עס זאל זיין א קליטה טובה, און נאכדעם באדארף זיין דער עידור ניכוש והשקאה, אלץ אין דער צייט בסדר מסודר, מוז דער נוטע (משפיע) זיין מסור ונתון צו דער נטיעה, אכטונג געבן אויף יעדן פרט באזונדער, און יעדער ענין וואס איז אפילו ניט נוגע דער צמיחה, נאר במדה ידועה קען עד בריינגען א בעסערונג אין דעם פרי הצומח, לייגט ער אוועק כל הכחות אויף דעם, וייל די טובת הפרי איז אים נוגע בנפשו, און דאס איז דער אמת'ער רבי'שער חסידישער משפיע.

לקו"ד ח"ג ע' תכו

לזכות אלעזר בן בילא פלברבאום
לרפו"ש בקרום ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו, ברוח ובגשם,
לאריכות ימים ושנים טובות

נדבת בנו ר' צבי גרשון שי

